

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

ธรรมไม่พาใครเสียหาย

วันที่ ๑๕ เมื่อวานนี้ได้ทองคำ ๕ กิโล ๔๑ บาท ๗๐ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๕,๗๐๒ ดอลลาร์ ทองคำที่ได้หลังจากมอบคลังหลวงแล้วเวลานี้ได้ ๗๔ กิโล ๕๖ บาท ๘๘ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๔๖,๗๑๒ ดอลลาร์ นี้ได้หลังจากมอบวันที่ ๑๒ เมษา ผ่านมา รวมทองคำทั้งหมดทั้งที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบเป็นจำนวนทองคำ ๖,๑๕๙ กิโล ดอลลาร์ทั้งหมด เวลานี้ได้ ๗,๗๕๖,๗๑๒ ดอลลาร์

เมื่อวานนี้เรารู้ว่าเราฉลาด พอฉันเสร็จแล้ว ด้อมๆ ออกไปนี่ว่าจะไปพักนอนอยู่วัดใหม่ นั่นเลยด้อมๆ ออกไป ที่ไหนได้เขาปลูกต้นไม้เมื่อวานนี้ แน่นหมดวัด รถแน่นหมด ต้นไม้อะไรๆ แน่นหมด เราโผล่เข้าไป อ้าว มายังไงกันนี้ เขาจะปลูกต้นไม้ เลยกลับรถเดี๋ยวนั้น ออกเลย ส่วนมากจะไม่ทราบ ทราบก็จะทราบเฉพาะตำรวจทางหลวง มีรถตำรวจทางหลวงคันหนึ่งจอดอยู่ นั้น เพราะตำรวจทางหลวงกับวัดนี้เป็นอันเดียวกัน พอเห็นรู้หมดแหละ นอกนั้นก็คงไม่รู้ เพราะเข้าไปปีบกลับเดี๋ยวนั้นออกเลยเมื่อวาน

เราไปไหนมันอย่างว่านะ มันแบบผู้ต้องหาทั้งนั้น จนเป็นเหมือนหนึ่งว่าเป็นนิสัยระวาง ถ้าพูดถึงเรื่องแบบโลกเขาเรียกว่าเป็นนิสัยระวาง ไปที่ไหนระวางตลอดๆ เลย ไปในรถนี้ปิดประตูไม่ให้ใครเห็น ถ้าจะดูอะไรก็ดูๆ ไม่อย่างนั้นไม่ได้ รุมเลย จึงต้องได้ระวังๆ เราก็มองเจตนาของบรรดาชาวพุทธเรา ได้เห็นครูบาอาจารย์ มีความยิ้มแย้มแจ่มใส อยากกราบอยากไหว้เคารพบูชา ใครอยู่ที่ไหนก็รุมมา เราก็มองใจ แต่มีที่นึกคิดอยู่ว่า เราควรจะอุทิศทรัพย์สร้างวัดของเราเป็นเครื่องรับกัน พบกับครูบาอาจารย์ทั้งหลาย พร้อมกับความดีของเราก็มียอยู่แล้ว รับกันๆ อย่าให้คอยหวังเอาแต่ความดีความดี กราบไหว้บูชาจากครูบาอาจารย์ทั้งนั้น ไม่เหมาะ เราก็มองสร้างของเราไว้ เห็นครูบาอาจารย์ เอาความดีๆ รับกันๆ หนุนกันไปเรื่อยๆ นี่เหมาะ

เรื่องเห็นใจคนทำไมจะไม่เห็นใจ แต่ถ้าเราจะให้เป็นไปตามความต้องการของคนจำนวนมากมายซึ่งไม่มีประมาณนั้น เราตายได้จริงๆ จึงต้องได้ระมัดระวังให้พอเหมาะพอดีการทำประโยชน์แก่โลก เป็นเหมือนกันหมดไม่ให้ใครเห็น ไปก็ด้อมๆ มองๆ ไป เพราะเวลาเจอเข้าเอาจริงๆ นี้ เอาไม่รู้จักหนักจักเบา ไม่มีเหตุมีผลอะไรเลย รุมเลย นี่ละ

มันต่างกันนะ กับเราทุกสิ่งทุกอย่างเรามีเหตุมีผลทุกอย่าง อันนั้นไม่มีเลย ทุ่มกันเลย ก็เข้ากันไม่ได้ละซี ไปที่ไหนเป็นอย่างนั้นละ

ผ้ามันรัดปิดๆ ไม่ให้เห็นเลย ถ้าจะมองเห็นก็มองเห็นตอนอยู่ปั้มน้ำมัน พวกเติมน้ำมันตาสอดปั้บเข้ามา จับได้ทันทีเลย รู้ เพราะเขาดูทีวีมาแล้ว มองเห็นปั้บจับได้ทันทีว่าเขาไม่สงสัยเลย เขาแน่ใจว่าเป็นผู้นั้นแหละ เวลาเติมน้ำมันรถเท่านั้นแหละ นอกนั้นปิดไว้ไม่ให้ใครเห็น เรื่องเห็นใจเราเห็นใจ แต่มาเทียบน้ำหนักกันแล้ว ไม่พอกับความเห็นใจของทางโลกมีจำนวนมากมาย เราเพียงคนเดียวไม่พอกัน

อย่างนี้เราก็ยังคิดถึงพ่อแม่ครูจารย์มัน เอามาเทียบกัน นั่นละที่พอให้คิดให้ดูได้ ที่พักอยู่วัดเจติยหลวง ท่านบิณฑบาตผ่านมาที่หน้ากุฏิเรา พระบอกว่าเมื่อเช้าท่านบิณฑบาตผ่านมานั้นนะ หือ มาเทรอ นั่นละเตรียมพร้อมนะ เช้าวันหลัง เราบิณฑบาตเข้ากว่าปรกตินิดหน่อย กลับมาเพื่อให้ท่านมา เราจะได้มาถึงก่อนท่าน แล้วก็บอกพระด้วย เวลาท่านบิณฑบาตมาถึงแล้ว ให้คอยดูทางท่านมา

พอถึงเวลาท่านไพล่มาทางประตูกำแพงแล้ว มาแล้วนั้น ไหนๆ ปุ้บปั้บมาก็เห็น นั่นเห็นไหมล่ะเตรียมพร้อมแล้ว ดูข้างนอกแล้วยังไม่แล้ว เสร็จแล้วเข้าไปในห้อง มันมีช่องประตูช่องอะไรข้างฝานั้นแหละ ท่านเดินมานี้ เราดูๆ จริงๆ นะไม่ใช่ดูธรรมดา ดูทั้งกิริยาความเคลื่อนไหวตลอดสายท่าน ดูทุกอย่างด้วยความปลื้มปีติยินดี เอิบอ๋ม ถ้าท่านไม่ดูด้วยตาในท่านคงไม่เห็นเราแหละ แต่ตาท่าน โอ๊ย..แหลมคมมากนะ พับ ๆ ๆ ท่านเดินเราก็ดูท่านตลอด วันนั้นความปีติความเอิบอ๋มในจิตใจทั้งวันไม่ได้ห่างจากกันเลยนะ นั่นเห็นไหมล่ะ คุณค่าแห่งการเห็นท่าน มันซึ่งในจิตใจว่าเราไม่เสียชาติแล้วเกิดมาในชาตินี้ เราได้เห็นพระอรหันต์ทั้งองค์ วันนี้เราเห็นด้วยตาของเรา มันประจักษ์ในใจไม่สงสัยแม้เม็ดหินเม็ดทรายเลย แเน่ร้อยล้านเปอร์เซ็นต์ ว่านี่คือพระอรหันต์ ได้เห็นแล้ววันนี้ว่าจันนะ

เกิดความปีติยินดีทั้งวันวันนั้น เรียนหนังสือเรียนก็เรียน ท่านอาจารย์มันอยู่นี่ตลอดไม่ได้ห่างจากนี้เลยวันนั้น เราเทียบ เราก็ก็นึกเจตนาของผู้อยากพบอยากกราบอยากไหว้ แต่คนทั้งแผ่นดินนะซี มันจะไปสู้ไหวไต่ยังงัย มันต้องหลบต้องหลีก ไม่หลีกไม่ได้ ไม่งั้นตายไปนานแล้วนะหลวงตาพูดจริง ๆ หลวงตาพูดตรง ๆ หลวงตาจะปฏิบัติตามเหตุผลตามผลเท่านั้น มีมากมีน้อยจำนวนเท่าไร ๆ เหตุผลต้องจับไว้ตลอด พอสมควรกับเหตุผลแล้วไปตามนั้นเลย ๆ เราไม่เห็นแก่คนมากคนน้อย มีอะไรอีกที่ทักท้วงโครมก็ไปเกรงใจเขาเกรงใจอย่างนั้นอย่างนี้ไม่เอา ธรรมเหนือทุกอย่าง เราเล็งธรรมเป็นจุด โลกทั้งหลายกราบ

ธรรมทั้งนั้น เราเอาจุดนั้น เราก็กราบธรรมเคารพธรรม เคารพในเหตุผล พอได้เวลา
เรียบร้อยแล้ว เอ้า เลิก เลิกเลยไปเลย อยู่ไหนเหมือนกัน

เพราะฉะนั้นร่างกายจึงพอบรรเทากัน เพราะเราไม่ได้ปฏิบัติแบบเจริญพร ๆ ทั้งวัน
ใครมาก็เจริญพร ไอ้หูตบเดินผ่านหน้าวัดก็เจริญพรกับมัน เราไม่เอา ถ้ากับไอ้หูตบเราจะ
เอาไม่เรียวเจริญพรกับมัน อย่างนั้นไม่เอา ปฏิบัติอย่างนี้ตลอดมา นี่หมายถึงเกี่ยวกับการ
รับแขกรับคน ในเวลาที่เขาเสกสรรปั้นยอว่าเป็นครูเป็นอาจารย์ เราก็รับตามกาลเวลา
เหตุผลต้นปลายเหมาะสม ๆ เป็นระยะ ๆ ตลอดมาและจะตลอดไปอย่างนี้ ถ้าหมดเวล่ำ
เวลาไม่ให้ยุ่ง แน่ะ พอว่าเลิกแล้วนี้ตัดแล้วนะจิตขาดไปแล้ว ๆ ไม่ยั่วเย้า ๆ อย่างนี้ละ ว่า
ไป ๆ ว่าอยู่ ๆ ว่ามา ๆ ว่าทำ ๆ ขาด ๆ ๆ ๆ เป็นตอน ๆ ไม่ยั่วเย้านะ

เวลาเราประกอบความพากเพียรมันก็เป็นอันเดียวกันนี้แหละ เหมือนกัน ว่ายังง
เป็นอย่างนั้น ๆ ไม่ให้มันยั่วเย้า ไม่มีเหตุมีผลต้นปลายทั้งลุ่มทั้งลูก ทั้งคลุกทั้งคลาน อย่าง
นั้นไม่เอา ต้องให้มันจิงหะจะโคนซิทำอะไร ทำไม่มีเหตุมีผลไม่ดีนะ ธรรมะพระพุทธเจ้านี้มี
เหตุผลทุกอย่างติดแนบหมดเรียกว่า ธรรม ถ้าเหตุผลยังไม่พร้อมยังไม่เรียกว่าธรรม ถ้า
ธรรมพร้อมแล้วเอาเถอะ ออกเลย นั้น ขาด ๆ ไปเลยถ้าลงธรรมออกแล้วไม่พาใครเสียหาย
ถึงเจ้าของจะตายความดีไม่เสียหาย นั้น เอาตรงนั้นนะ ธรรมแล้วต้องประกันทุกอย่างเลย
ถ้าขึ้นชื่อว่าธรรม เราไปล่มจมฉิบหายเพราะธรรมเราไม่เคยมี แต่เพราะกิเลสนี้จมกันทั้ง
โลก เป็นอย่างนั้นนะ

ด้วยเหตุนี้เองธรรมจึงเป็นเครื่องกราบไหว้บูชา โลกทั้งสาม อย่างที่ท่านแสดงไว้เมื่อ
วานแสดงออก อยญจ ทสสทสุสี โลกธาตุ หมิ่นโลกธาตุเราจะว่าอะไร ๓ โลกธาตุนี้ หมิ่น
โลกธาตุสะท้อนสะท้อนสะท้อนไหวไปหมด เพราะอำนาจแห่งธรรมของพระพุทธเจ้าที่ตรัสรู้
ขึ้นมาฟังซิ มีน้ำหนักมากขนาดไหน หมิ่นโลกธาตุไหวเป็นอันเดียวกันไปหมด สงกมฺปิ สม
ปกมฺปิ สมฺปเวธิ มีความสะท้อนสะท้อนไหวทั้งถึงกันหมด โอฬาโร โอภาโส โลเก
ปาตุโรหิ ความสว่างไสวแห่งพระรัศมีของธรรมนั้นกระจายทั่วไปหมด อติกุญฺเมว เท
วานํ เทวานุภาณํ อานุภาพแห่งแสงสว่างทั้งหลาย พวกเทพเจ้าทั้งหลายตั้งแต่ชั้นพรหมลง
มา ไม่มีอานุภาพของ เทวบุตรเทวดา อินทร์ พรหม องค์ใดที่จะแข่งพระโอวาทของ
พระพุทธเจ้าได้เลยในเวลานั้น

นั่นละแสดงออกเป็นอย่างนั้น แล้วจะไม่กราบไหว้ยังง ถ้าเป็นคนหูหนวกตาบอด
มันจะไม่ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม ถ้าเสียงเรื่องเลวร้ายที่จะพาให้จมแล้วมันพอใจ ๆ นี่ละ
เวลานี้ ท่านจึงเทียบกับ พระอนันท์ทูลถามว่า คนที่จะไปสวรรค์กับคนที่จะลงนรกนั้น

มีจำนวนมากน้อยเพียงไร พระองค์ชี้เลย โคตัวหนึ่งมีก็เขาอานนท์ ขนมันมีเท่าไรฟัง ชินะ ขนโคนั่นทั้งตัวเลยเป็นขนทั้งหมด โคตัวหนึ่งมีเขา ๒ เขา ผู้จะไปสวรรค์มีจำนวน น้อยเท่ากับเขาโค แต่ผู้จะจมลงในนรกนั้นเท่ากับขนโคทั้งตัว

นี่ละพูดถึงเรื่องถ้าความไม่ดีทั้งหลายมันไหลเลยนะ ดูหัวใจเราซิ อย่าไปดูใคร ดำหนิติโทษใคร เราดูหัวใจเรา ถ้าคิดไปทางดีบทางดีแล้วมันจะมีเครื่องฝืนกัน คือกิเลสนั้น ละมาฝืน ฝืนอยู่ในใจของเราเอง ฝืนเล็กฝืนน้อยฝืนมากฝืนอยู่อย่างนั้น ถ้ามีมากมันก็เอา อย่างจิ้ง ๆ ไปไม่ได้เลยก็มี เป็นอย่างนั้นละเรื่องของความชั่วมันแนบอยู่ในจิตนะ เรียน ธรรมพระพุทธเจ้าเรียนจบพระไตรปิฎกก็เรียนเถอะ พูดแล้วสาธุเราไม่ได้ประมาท พระไตรปิฎก พระไตรปิฎกถอดออกมาจากจิตของพระพุทธเจ้าที่บริสุทธิ์ นั้นเป็นเอก พระไตรปิฎกที่ถอดออกมาจากความจำ จึงต่างกันมาก นี่เรื่องพระไตรปิฎกกับธรรม ภายในพระทัยของพระพุทธเจ้านี้ต่างกันถึงขนาดนั้นละ

มิหนำซ้ำยังมองเห็นผู้จดจารึกพระไตรปิฎกอีก นู่นนะ ฟังซิ ผู้จดจารึก พระไตรปิฎกนี้เป็นคนประเภทใด ถ้าเป็นคนประเภทล้นกิเลสแล้วมีสับมียำ เพราะกิเลส มันยั่วเยี้ยไปหมด ในสายทางของธรรมก้าวเดินไปนั้นจะมีแต่กิเลสยั่วเยี้ย ต้องสับต้องยำ ต้องฟันกันไปเรื่อยเหยียบบไปเรื่อย ๆ เรียกว่าธรรม นี่คือท่านผู้จิตบริสุทธิ์แสดงธรรม ออกมานี้ กิเลสตัวไหนผ่านตรงไหนขาดสะบั้นไปเลย ๆ นี่จิตของท่านผู้บริสุทธิ์ จิตของท่าน ผู้บริสุทธิ์จดจารึกพระไตรปิฎกออกมาก็แบบเดียวกัน มีสับมียำไปตลอด

นี่ไปที่ไหนมีแต่เจริญพร ๆ นี่คือเก็บคลังกิเลส มันอ่านในนั้นมันบอกเลยว่า ใจ ถึง ควรที่จะสับจะยำมิหนำซ้ำยังกราบมันอยู่ นั่นแสดงว่าคล้อยตามกิเลสโดยลำดับ ๆ เลย ตรงไหนเป็นเรื่องของกิเลสไม่กล้าแตะ มันต่างกันอย่างนี้นะ ออกมาจากพระทัย พระพุทธเจ้าอันเดียวกัน แต่คนหนึ่งออกมาด้วยความบริสุทธิ์เป็นพระอรหันต์ อันหนึ่งไป จดจารึกออกมาด้วยคลังกิเลส ความเหลือมล้ำต่ำสูง น้ำหนักของธรรม ความผิด ถูก ชั่ว ดี ของธรรมจึงต่างกันมากทีเดียว เราไม่ได้ประมาทเราก็เรียนเหมือนกัน เวลาอ่านแล้ว อ่าน อันนั้นกับอันนี้มันซึกันอยู่ตลอดเวลา มันไม่ไปไหนความจริงกับความจำ ความจำคือเรียน มา ๆ ความจริงคือที่อยู่นี้ ๆ มันผิดเพี้ยนกันยังไง ๆ มันจะรู้จะเห็นทันที ๆ ๆ ไม่ต้องมีใคร มาบอก

นั่นละธรรมพระพุทธเจ้าจึงทำทายเป็นได้ อยู่ในหัวใจใดทำทายเป็นได้ทั้งนั้น จึงไม่ใช่เป็น ธรรมหลอกโลก พอที่จะเหยาะ ๆ แหยะ ๆ ทำอะไรเหยาะ ๆ แหยะ ๆ พวกเราพวกจะจม นะ อย่าเอากิเลสมาเป็นใหญ่เป็นโตเป็นยศถาบรรดาศักดิ์ เป็นเครื่องประดับตัวเองนะ มี

แต่กองมูตรกองคูทั้งนั้นละ มันหลอกตัวของมันไว้ว่าเป็นของสวยงามน่ากระหึ่มยั้มย่อง กับมัน ทองคำทั้งแท่งคือธรรมนั้นมันเหยียบไว้ๆ ไม่ให้เห็น ที่นี้พระอรหันต์ท่านดูกองมูตร กองคูของพวกเราเป็นยังไงต่างกันไหม พระอรหันต์นะ พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่านดู เป็นยังไงต่างกันไหม

ดูพวกเราเอามูตรเอาคูเกิดหัวทูนหัวอยู่ด้วยศตวรรษตาคักดี สมบัติเงินทองข้าว ของอันนั้นอันนี้เครื่องประดับประดามีแต่มูตรแต่คูทั้งนั้น มันเป็นยังไงมูตรคู่นี้กับธรรม ต่างกันยังไงบ้าง ฟังซินะ ธรรมที่พระพุทธเจ้าและสาวกทั้งหลายท่านครองเป็นยังไง เป็น ธรรมประเภทใดกับมูตรคูที่เราเทิดอยู่บนหัวใจเรา นี่ ต่างกันยังไงบ้าง เราอยากถามว่าอัน นั้น มันโมโห มันจวนจะตายแล้ว ยังไม่ได้เห็นธรรมพระพุทธเจ้าเป็นของดีของดีเลย จนกระทั่งจะตายมันก็ยังจะไม่เห็นอยู่อีกจะว่าไง มันเป็นยังไงกิเลสเก่งไหม บทเวลาถึงวาระ จะพัดกับกิเลสมองเห็นกันไม่ได้นะ แต่ก่อนเห็นกิเลสเป็น เทวบุตรเทวดา อินทร์ พรหม เห็นแล้วกราบไหว้ทันทีในหลักธรรมชาติที่ยอมรับกิเลสนั้นแหละ

แต่เวลาธรรมะแก่กล้าเข้าด้วยการประพฤติปฏิบัตินี้เห็นกิเลสเป็นภัยเข้าๆ หนักเข้า ๆ ธรรมเป็นคุณมากขึ้น ๆ ต่อไปแวบกันเท่านั้นละขาดสะบั้นเห็นใหม่ นั่นละ ที่นี้กิเลสมัน เก่งขนาดไหน พอธรรมสอดเข้าไปบีบเท่านั้นขาดสะบั้น ๆ นี่คือธรรมแก่กล้าสามารถแล้ว ธรรมประเภทนี้แหละที่เอามาครองโลก ให้โลกได้กราบไหว้บูชาอยู่ทุกวัน ท่านทั้งหลาย อย่างอนใจนะ นี่หลวงตาก็จวนจะตายแล้วนี่บอก บอกชัด ๆ ขนาดนี้เลย เพราะเราไม่เคย ห้วนเรื่องความเป็นความตายของเรา เป็นกับตายมันอันเดียวกัน ธาตุชั้นนี้เท่านั้นสลายลง ไป ผสมกันเข้ามาก็เป็นสัตว์เป็นบุคคลก็มีจิตเข้าไปครองอยู่ในนั้น เห็นมันชัด ๆ อย่างนี้จะ ว่าไง ตัวจิตตัวการที่เข้าไปครอง แม้แต่สัตว์เดรัจฉานก็มีจิตอยู่ในนั้น มีอยู่ในนั้นทั้งนั้น ๆ

เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าท่านถึงห้ามไม่ให้ทำลายสัตว์ ฆ่าสัตว์ เพราะมีจิตอยู่ ในนั้น จิตดวงนี้ละมันครองอยู่ข้างใน มันต่างกันกับต้นไม้ภูเขาที่ไม่มีจิต มันแตกไปก็แตก ไปซิอันนี้นะ แตกลงไปก็ออกจากส่วนผสม ดินเป็นดิน น้ำเป็นน้ำ ลมเป็นลม ไฟเป็นไฟ ใจ ที่บริสุทธิ์แล้วอยู่กับบริสุทธิ์ตายก็บริสุทธิ์ห้วนหาอะไร นั่น ถ้ามันไม่บริสุทธิ์นี้ห้วนตลอดนะ พอระลึกถึงความเป็นความตายเดือดร้อนวุ่นวายทีเดียว เอ้า สร้างความดีเข้าไป ความดีนี้ จะเป็นกำลังวังชาหนาแน่นขึ้นโดยลำดับ ปราบความตายให้เป็นความปลื้มปิติขึ้นมาเลย เราระลึกถึงความตายระลึกถึงความดีของเราแน่นหนามั่นคง อิม นั่นเห็นไหม จนกระทั่งได้ ที่พึงเป็นที่พอใจ ความเป็นกับความตายไม่มี ไม่มีเป็นอารมณ์กับใจของท่าน จึงเรียกว่า อดีต อนาคตไม่มี ปัจจุบันก็ไม่มี เป็นสมมุติทั้งหมด ธรรมชาตินั้นเต็มตัวตลอดเวลาอนันต

กาล นิพพานเที่ยงตรงไหน ดูหัวใจผู้ปฏิบัติ ถึงขั้นบริสุทธิ์พุทธโอเต็มดวงแล้วไม่ต้องไปดูใคร ดูคนเดียวก็พอ ใครเชื่อไม่เชื่อก็ตาม ขอให้เราดูคนเดียวพอในหัวใจของเราเท่านั้นละ

นี่ละครของศาสดามาสอนโลก ท่านสอนหลอก ๆ เล่น ๆ เทรอ พอที่จะมาทำอะไรเหยาะ ๆ แหยะ ๆ อย่างนี้ละ บทกวีเสขย้าห้วมันลงนรกหลุมไหนใครช่วยได้เมื่อไร แม้แต่พระพุทธเจ้ายังช่วยไม่ได้ จึงต้องสอน ถอนออกมาอย่าเข้าไป ความชั่วช้าลามกไม่มีศาสดาองค์ใดจะลวงโลก อย่าฝืนศาสดานะ ท่านสอนว่าผิดให้รีบแยกตัวออก ถ้าสอนว่าถูกให้บำเพ็ญ นี่ศาสดาทุกพระองค์สอนแบบเดียวกันหมด ไม่มีศาสดาองค์ใดหลอกลวงโลกนะ เราอย่าให้กิเลสมาหลอกลวงตัวเอง แล้วเหยียบย่ำทำลายพระพุทธเจ้าว่าเทศน์ไม่จริงสอนไม่จริง เราจะจมนะ พวกท่านจำเอานะ

ไอ้ พูดไปพูดมามันก็รู้สึกเหน็ดเหนื่อย เอาละพอวันนี้

ชมการถ่ายทอดสด ธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th